

[Rahbæk Møller]

Hr. Kelm-Hansen skal jeg også takke for en ret positiv modtagelse. Jeg kan i øvrigt erklære mig enig i, at det er nødvendigt at have en væsentligt udbygget medarbejderindflydelse og medarbejderindsigt i regnskaberne; det vil forhindre meget misbrug.

Efter ministerens indlæg var det jo ejendommeligt at høre hr. Ellemann-Jensen og hr. Kjelgaard, der hævdede, at det ikke var dokumenteret, at der var behov for denne lovgivning. Jeg mener, det i bemærkningerne er dokumenteret så godt, som man plejer at dokumentere den slags ting. Det er klart, at man først under udvalgsarbejdet får den endelige konkrete dokumentation, men hvis de herrer blot havde lyttet til ministerens tale, havde de jo fået en væsentligt udbygget dokumentation; den forelå faktisk, før de holdt deres taler.

Hr. Kjelgaard nævnte specielt, at lån jo skal betales tilbage. Ja men der er for så vidt intet i vejen for, at man betaler tilbage ved at optage nye lån, man kan lade det køre i det uendelige.

Hr. Kjelgaard sagde også, at bestyrelsen skal godkende lånet. Det er sikkert en effektiv garanti i et større selskab, men problemet opstår i de små, der kontrolleres af en eller ganske få personer, hvor ejer og bestyrelse i høj grad er sammenfaldende, og hvor der ikke er noget reelt check på, at ordningen ikke misbruges.

Endelig sagde hr. Kjelgaard, at der er begrænsninger i loven, men som ministeren gjorde opmærksom på, opdager man ofte alt for sent, at disse begrænsninger er overtrådt. Det vil sige, at der ikke sker nogen retsforfølgning, så man forholdsvis risikofrit kan overtræde bestemmelserne; det er et af problemerne med dem.

Endelig sagde hr. Kjelgaard, at hvis man fulgte det i sin fulde konsekvens, kunne en aktionær ikke låne i sin egen bank. Nu har jeg glemt at tage selve loven med. Så vidt jeg husker, står der i de følgende bestemmelser udtrykkeligt, at banker og andre pengeinstitutter er undtaget fra de bestemmelser, som rettelserne går på, men det er klart, det er noget, vi skal have checket af. Derimod ser jeg ingen grund til, at folk kan låne hos deres egen pensionskasse. Det er i øvrigt også stoppet for tiden, men det var en overgang en udbredt fidus.

Så sagde hr. Kjelgaard også, at der var tale om ensidig mistænkeliggørelse af dansk erhvervsliv. Nej, hr. Kjelgaard, det er faktisk i dansk erhvervslivs interesse, at den slags vildskud klippes væk, for der er ikke noget, der kan øge mistænksomheden over for erhvervslivet mere end misbrug af ordninger; det ved hr. Kjelgaard også ganske udmærket.

Jeg forstod, at hr. Lawaetz ikke tog endelig stilling nu, men ville afvente ministerens redegørelse, og det er jo udmærket. Hr. Lawaetz sagde, at vi kun havde nævnt nogle kategorier, og det er korrekt. Vi har nævnt de kategorier, der er nævnt i den nugældende lov, nemlig dem, der har en eller anden form for bestemmende indflydelse på firmaet. Der er ingen grund til – det er en anden problematik i hvert fald – at komme ind på generelt at forbyde goder til funktionærer; det er fortrinsvis en skattemæssig betragtning, vi skal ind på her, som hr. Lawaetz også sagde.

Fru Janne Normann sagde ikke ret meget, bortset fra at tidspunktet var dårligt, men jeg håber da, vi kan være sammen om at få disse ting ændret, når ministeren nu er færdig med sin undersøgelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af:

Forslag til lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger.

(Lovforslag nr. L 229. Fremsat 20/5 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling